

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: SEJ M Æ, SKA VI MEJ I KRI?

Citation: Aakjær, Jeppe: "SEJ M Æ, SKA VI MEJ I KRI?", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 116. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-workid76436/facsimile.pdf>
(tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

Jens Bruus har so paa en Knold og græd
uden Hywlbor:
„Mi Ywlbrændmen — no legger æ dér
— og mi Hywlbor —!
Mi Lyng mo bjerres i Mæs og Hied;
men Dæwlen skuld da hint Brændmen mier
po en Hywlbor,
po en Hywlbor!“
14/6 1916.

SEJ MÆ, SKA VI MEJ I KRI?

SEJ mæ, ska vi mej i Kri?
Kan æ dryw wor Dar forbi?
Vi er Bønder for Worherr,
løwer derfor helst i Fred.

Fred mo te, hwor nøj ska grow.
Fred po Awer, Fred po Low:
Fred i Hus som Kongens Gord,
det er søen, en Land bestor!

Hwad de Stur fæk rejen nied
i en Ywbliks Kowtshied
kan de biel og bittesmo
krassel mej, te de blywr gro.

Vi vil *Kamp*, men aalle *Kri*.
Kamp det er der Mjenning i.
Kamp gir Kræfter, Lyw og Spel.
Kri slaar Lyw og Mand ihjel.

Der er andt, vi haar aa gjør,
ogsaa andt end ælt wor Smør:
Gjør wor Land saa skjøn og fri,
te dem bejst kund tryws deri.

æd, sød; *bjerres*, bjerres; *rejen*, redet; *Kowtshied*, Overmod; *krassel*,
mæs; *tryws*, trives.

Det mo vær wor dawle Lær:
Urets Brød mo ingen tær,
ingen Ridt paa naaen Mands Nakk,
liggud Ret i Gord og Brakk!

Hwis en Ryk bløw krum med Ær,
hwis en fæk fornøj aa bær,
len en lidt, og lidt ijen:
dæ vil anner saa gi Len!

Nys wor Low bløw lig for aall,
søen en Low vil vi behold.
Krænkes den, saa slaar vi te,
saa de skal blyw legn derve!

21/7 1915.

BARN OG MOR.

VUG mig, Mor,
mens min spæde Livskim gror;
vug det Onde af min Vej,
vug det Sunde op i mig!
Vug mig, Mor,
mens mit Pust i dit sig snor.

Vug mig, Mor,
nu da Rug til Ringlen gror,
Lærkesang paa Søndenvind
smyger i din Nynnen ind.
Vug mig, Mor,
saa jeg rank som Rugen gror.

Vug mig, Mor,
ved en Bøn for det, du tror.
End vi vækler samme Vej,
siden kanske slipper jeg!
Vug mig, Mor,
mens vi begge barnligt tror!